Ч. 96. Середа 13 мая (30 цьвітня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Пастирске посланіє.

(Конець).

Як для одиниць, так і для народів найбільшим нещастєм на сім сьвіті єсть замішане понятій добра і зла.

Го́ре глаго́лющимъ лука́вое до́брое и до́брое лука́вое, пола́гающим тму сьвіт, і сьвіт тму, пола́гающим го́ркое сла́дкое, і сла́дкое го́ркое (Ісаї V. 20.)

Горе тим, що беруть лукаве за добре, а добре за лукаве, що уважають тьму за сьвітло, а сьвітло за тьму, що уважають гірке за солодке, а солодке за гірке.

Таке замішане понятій спроваджує не одно, а сотки нещасть на суспільність. Там, де затерла ся границя між добром а злом, з конечности зникає всяка любов поміж людьми, а верх мусить брати самолюбіє, упадає сьвятість родини, там никне всяке почутє якої небудь поваги, власти, там ослаблєсь і никне всяке почутє обовязку, бо пристрасть силою нічим не здержаною пхає людий до уважаня добром то, що кождому догаджає, — тихне, з часом завмирає голос совісти, місце благородних, чистих чувств в серци людий занимають низкі, нераз лихі пристрасти. Заникають всї етичні понятя а ціла просьвіта і всякий добробит грязне в багно, бо брак їй того, на чім мусить опирати ся кождий правдивий поступ і розвій, брак ладу, закону, моральности. Навіть представити собі не можна поступу в суспільности і в народі, в котрім би забракло розріжненя межи добром і злом. Не було би в нім жадної поваги анї в родині, анї в суспільности, жадного ладу, жадної власти, жадного обовязку, жадної совісти.

Кождий злочин патриотичний чим більше може подобати ся зле понятому патриотизмови, єсть покусою, силою, котра бодай пхає нарід до такого стану, в котрім понятя добра і зла затирають ся, мішають ся і заступають ся взаїмно. Дорогою тою, що низькому, зле понятому і змисловому патриотизмови подобає ся, ширить ся зараза пожираюча найліпші, бо найблагороднїйші народні сили.

Богу дякувати, що у нашого народа понятя добра і зла стисло розграничені і глубоко в пересьвідченях усталені. Але нема сумнїву, що число тих, що сьвітло беруть за тьму, а тьму за сьвітло, на жаль не мале і в не однім серци загасло правдиве сьвітло Христового евангелія, а заступила єго тьма нехристяиньских, прямо противних християньству ідеалів і засад впроваджуваних в житє в добрій або злій вірі з фанатизмом а часом з легкодушним пожертвованем свого і чужого добра

А ту роботу противну сьв. вірі і Церкві не менше як правдивому добру народа попирають нехристияньскі наші часописи. Они то розширюють фальшиву і небезпечну науку, що політика не повинна оглядати ся на Божий закон. А з того йде, що кождий злочин, кождий гріх і кожду несправедливість готові завсїгди похвалювати і боронити. Готові навіть злочин представляти за геройство, за чесноту, за сьвятість. Не може бути більше шкідливого замішаня понятій, не може бути більшого згіршеня, як то, котре розсїває повсюда недобра часопись похваляючи і удоорячи злочин.

Длятого усильно перестерігаємо Вас, Дорогі братя, перед тими нехристияньскими часописями, бо они прямо до гріха ведуть і до гріха намовляють, бо прецінь се знає з катехізму і кожда дитина, що є гріхом названий в катехізмі „чужим" гріх инших боронити, гріх похвалювати, гріх удобряти.

Перед небезпечностию ширеня ся тих нехристияньских понять, перед небезпечностию

---

22)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Що ріст велитів єсть проявом якоїсь хоробливости, на се хиба найліпший доказ, що бувають случаї, в котрих лиш поодинокі части тїла можуть розрастати ся до великих розмірів, н. пр. одна нога або одна рука, иноді навіть лиш один палець у руки або у ноги. Був навіть і такий случай, в котрім чоловік вже в пізнїйшім часї зачав розрастати ся. То стало ся в Швайцариї. Петро Рінер з Ельма в кантоні Глярус був собі аж до 36 року житя зовсім здоровим, сильним і добре збудованим гірняком висоти до 1 м. 90 цм. На 8 літ перед смертию зачав він нараз розрастати ся. Насамперед зачали єму руки ніби пухнути, почервоніли ся і він чув в них такий біль, як би єму щось тїло розривало. З рук перейшов той біль в рамена а відтак і в ноги, іменно же в коліна, а при тім діставав часто біль в потилици. Рівночасно з тим болем добачив і він сам і всї, що єго знали, що він зовсім поволи розрастає ся, що єму ростуть ноги і руки, особливо же пальцї і їх послідні чиколотки, губи, ніс і уши, ба й ціла голова, шия і коліна. Насамперед зачали грубнути пальцї а на самім послїдку коліна. Ноги і руки не поробили ся довші та й він цїлий не зробив ся висший, бо хребет зачав вигинати ся і він зробив ся горбатий. Недужий мав мало крови, потив ся часто, не мав апетиту і часто омлївав а коли одного разу омлїв, то вже більше й не ожив. По смерти показало ся, що у него збільшили ся були не лиш кости, але й ціла маса тїла, всї бючки були розширили ся а навіть і мозок та стриж хребтовий значко збільшили ся.

Що ріст велитів єсть хоробливий, вказує наконець і та обставина, що коли би велит цїбрав ся з великою, то не будуть мати потомства а як би яке й було, то не велити знову, лиш слабовиті люди.

Придивім же ся тепер житю велита а для приміру возьмім Росиянина Федора Махнова, котрий їздить сьвітами і зарабляє місячно до 3000 корон, значить ся тілько, кілько у нас неодин урядник дістає на рік. Бодай то велитом бути! Та, не таке то легке і веселе житє велита, як би то комусь здавало ся.

Наше житє уладжене для звичайних людий. Спимо в ліжках, зроблених для нашої величини, порушаємо ся в поміщенях обчислених для розмірів нашого тїла і нїхто з нас не потребує бояти ся, що входячи до хати може, забувшись, розбити собі голову об одвірок. Не потребуємо анї згинати ся в двоє анї розвалювати дверий, щоби війти з одної комнати до другої, можемо ходити сходами з одного поверха на другий, можемо сїсти собі на крісло або лавку, коли єсьмо утомлені — у велита то все инакше, бо він як би то передпотопове сотворінє, що остало ся з давних часів серед малого потомства.

Якийсь суспільний політик сказав, що голод і любов правлять цїлим нашим житєм, бо остаточно лиш они стають ся причиною всякого діланя як поодиноких людий так і загалу. Ну — без любови можна би ще якось обійти ся, але голод треба заспокоїти, бо в противнім случаю велика біда. Ми, звичайні люди, даємо собі якось раду. Кусень сухого хлїба і трохи води або склянка кави і булка вистануть на снїданє, відтак чоловік пообідає і з'їсть щось на вечеру та й буде з него. Але такий Махнов тим не вдоволить ся; єго тїло, довге на два метри і шїсдесять вісїм центиметрів та відповідно до того широке, потребує дрібочку більше. Махнов пє на снїданок спорий горнець кави і з'їдає до того 12 до 14 булок з маслом а поснїдавши, думає вже, чи ще далеко до обіду. На обід подають єму вазу зупи, таку, з котрої обділило би ся шість осіб, відтак споживає він без обави три до пять фунтів мяса та відповідну скількість бараболь і ярини. Около 4 год. їсть він на підвечірок знову яких 12 до 14 булок а вечером буває вже так голоден, що може з'їсти 24 яєць і пів бохонця хлїба. Щоби же то все лїпше стравив, випиває ще 10 до 14 фляшок содової води.

Господи! — щоби то було, як би ми всї в теперішних часах, особливо при такій дорожни як у Львові, стали нараз велитами, високими на два метри і шїсдесять вісїм центиметрів! Більшого нещастя годі би й придумати.

Махнов їздить зелїзницями. Годї тут описувати всї сцени, які відбувають ся за кождий раз на двірци. Від послїдного послугача аж до начальника стациї в червоній шапцї вибігає все на перон дивити ся на велита. А як той бідний велит влазить до свого пересїку! Пхає ся бідний боком, хиляє ся так, що лїзе рачки

похвалюваня і бороненя гріха, перед небезпечностию патриотизму, котрий народній справі шкодить, мусимо Вас, Дорогі братя, усильно перестерігати, упоминаючи Вас в Бозі, щобисьте не давали звести ся покусі, котра би Вас спроваджувала з дороги Божого закона на манівці гріха. Не давайте єму послуху людям, котрі би працю народну хотіли відорвати від віри і Божого закону, памятайте, що так як в житю одиниць так в житю родин і в житю народа потреба Божого благословеньства і Божої ласки, що без Божого благословеньства не далеко зайдеш і що кождий неспокутований гріх тяжить на вазі справедливости Божої против нас усіх, що без сумніву согрішающих по стигнуть злая — тих що грішать, постигне мара — що равни возненавиджена суть Богу, й нечествуяй й нечестіє єго. (Притч. XIII. 22, 24) — рівно зненавиджений Богу і нечестивий і єго нечестіє.

До Вас перед всім відзиваємо ся християньскі родичі і Ви всі, котрі над молодежию працюєте, оо. Катехити, Панове професори і учителі. Пані професорки, учительки, Настоятелі і Настоятельки бурс і інститутів в вихованю дітий найбільше о то старайте ся, щоб в молодечі серця вщіплювати глубоке пересьвідченє, що лиш на дорозі Божих заповідий, усильною і витревалою працею можна прислужити ся свому народови. Нехай за молоду вже розуміють, що без праці, без науки, без пересьвідчень моральних не принесуть ніколи народови правдивого хісна, що в житю не о то йде, щоби в одній хвили великої річи доказати. Над правдиво великими ділами треба посьвяченя неодної хвилі, а цілого житя. Не та праця, що голосна, що блищить, що єднає собі голосні похвали людий, не та праця приносить тревалий, правдивий хосен. До осягненя правдивого добра потреба витревалої праці, довголітних жертв, довголітних трудів, а перед всім потреба, щоби та праця опирала ся на Божім законі, щоби до Бога провадила а не в пропасти беззаконія. Так єсть — вітчині служить ся працею, пожертвованєм, сьвятостию, побожностию. А сьвятий Божий закон обовязує не лише в житю приватнім, не лише в житю родиннім, але і в житю горожаньскім, в житю народнім. Не забувайте ніколи, що Божа наука є провідним сьвітлом, котре веде до щастя дочасного і вічного спасеня.

Вручаючи Вас любови і милосердию Христовому, просимо Спасителя Нашого, щоби дав нашому народови християньским житєм та християньскою працею дійти до лучшої будучности, до правдивої загальної просьвіти, до доброго материяльного биту, до моральної сили і здоровля во Христі Ісусі Спасителю мира, в імени Котрого уділяємо Вам всім Нашого Архирейского благословенія.

Благодать Господа Нашого Іисуса Христа будеть съ всѣми вами.

З наради епископів галицкої провінциї.

Львів в пятницю перед Томиною неділею 1908.

Андрей
Митрополит.

Константин — Епископ Перемиский.
Григорий — Епископ Станиславівский.

Новинки.

Львів, дня 12-го мая 1908

— **Іменованя.** Президент висшого суду кр. у Львові іменував официялів рахункових у Львові: Зигмунта Ґрабовича і Йос. Мельцера ревідентами рахунковими, асистента рахункового в Кракові Е. Борже̂мского і асистента рахункового у Львові Вол. Пржибильского официялами рахунковими у Львові, Фел. Ґувовского асистентом рахунковим, а калькулянта рахунк. у Львові Фр. Мар. Подваніньского практикантом рахунковим при висшім суді краєвім у Львові

— **На авдиєнциї** у Є. Е. п. Намістника др. М. Бобржиньского в неділю представляли ся дальше: депутация „Народ. Дому“ в склад котрої входили о. Ів. Костецкий, др. В. Ивасечко, і др. Лев Павенцкий; члени Тов-а асекурацийного „Дністер“: др. Кулачковский, др. Федак і п. Шухевич; дир. „Народної Торговлі“ п. Нагірний; іменем „Краєв. союза“ п. Паньківский; ігумен оо. Василиян о. Філяс; презес Кулок рільвичих пос. Артур Целецкий; іменем львівскої ради повітової презес Бачевский та пп. Мальчевский і Мерунович; депутация Тов. учителів шкіл висших під проводом презеса проф. др-а Твардовского; депутация Ставропигійского Інститута: пп. стар. радник Ямиьвский, Сивуляк і Коцовский та богаго инших личностий.

До депутациї руских на їх привітну промову, п. Намістник відкликуючись до свого основного начерку задач і становища обєктивної і прихильної адмініѕтрациї, підніс, що всі змаганя тих інституцuй около культурного і економічного піднесеня руского населеня буде охотно підпирати, а дбаючи о удержанє публичного порядку і спокою, здає собі вповні справу, що одним із средств ведучих до тої цілм єсть заспокоєнє дійстних потреб широких верств населеня як руского так і польского, іменно же на поли економічнім.

— **Право публичности.** П. Міністер просьвіти надав клясам I до V руского ліцея женьского, удержуваного руским інститутом для дівчат в Перемишли, право публичности на рік шкільний 1907/8.

— **Службу сільского листоноса** заводить ся з днем 1 червня с. р. при почтовім уряді в Солотвині для місцевостий Монастирчани і Жураки. Служба буде відбувати ся 6 разів на тиждень.

— **Петиция на 11-кільометрів довга.** В анґлійскій палаті послів розпочали ся наради над проєктом правительства в справі зменшеня в Анґлії шинків. Після того проєкту до 14 літ число шинків має бути зменшене о одну третину. Против того проєкту виступили з цілою силою шинкарі, корпорация незвичайно сильна в Анґлії ровнорядяюча міліонами. Заходами тої корпорациї внесено до палати послів петицию, котра важить 750 кільограмів, єсть 11 кільометрів довга і має звиш 680.000 підписів. Треба було цілого відділу парляментарної ґвардиї, щоби ту петицию внести до палати і покласти єї перед стіл маршалка. Против тої петициї приготовляють знов всілякі товариства тверезости, релігійні і гуманітарні петицию, котра має бути внесена сими днями, а котра буде мати 700.000 підписів і мабуть 12 кільометрів довгота. Здає ся, що петиция шинкарів буде мати лиш той успіх, що парлямент замісти 14 ухвалить 21 літ яко реченець, в котрім число шинків має бути зменшене о одну третину.

— **Нещаслива пригода.** З Сокаля доносять: 11-літний Петро Виць, син селянина в Острові, переходячи сими днями кладкою на ріці Солові, стратив нараз рівновагу і впав до ріки та втопив ся. Тіла єго доси не виловлено.

— **На Ясну Гору!** Подібно як в минувших роках, так і сего року приготовляє ся богомілє в честь Пресьвятої Богородиці на Ясну Гору до Гошова. Люди так зі Львова, як і з околиці, бажаючі взяти участь в сім сьв. богомілю, зволять зголосити ся до ОО. Василиян у Львові, ул. Жовківска ч. 36. Зголошувати ся можна або самим або через своїх Вп. Отців духовних. Ціна їзди там і назад зелізницею (III. кляси) виносить: зі Львова 4 К 10 сот., з Пустомит 3 К 70 сот., зі Щирця 3 К 40 сот., з Миколаєва 2 К 70 сот. Від'їзд богомілля єсть назначений на 30 мая н. ст. с. р.

на руках і ногах. Зігнений в двоє так що ледви може дихати, влазить до свого купе і тут остаточно на висунених сидженях лягає скісно, скорчившись в двоє. Їзда зелізницею для такого велита то справдешна мука.

Приїхавши на місце, заїзджає Махнов до готелю. На щастє возить він завсігди своє ліжко з собою. В ніякім готели не знайшлось би ліжко для него, бо поминувши вже то, що на такого велита було би за коротке, то ще й не видержало би під ним і завалило би ся. Єго ліжко мусить бути 4 метри довге, отже таке, що на нім помістила би ся ціла родина малих. А тепер умиваньня в готели! Коли Махнов хоче мити ся, то мусить ставити ся перед звичайною умивальнею так, як колиб ми вилізли на стіл і хотіли з него нахилити ся до умивальні. Крім того ще в звичайній нашій мийниці, хоч би й як она була велика, не стало би води до митя, бо Махнов своїми руками, що можуть стати за шість звичайних, вже за першим разом вибрав би всю воду. Які у него руки, можна зміркувати з того, що єго перстінь майже міг би малому песикови служити за нашийник.

А яка то мука для такого велита сидіти на звичайнім нашім кріслі! Коли Махнов сяде собі на таке крісло, то відчуває таке саме враженє, як ми, коли сядемо собі на підсїнок, лиш в ще більшій мірі. Єго коліна сягають єму по праві під сам ніс і коли ми спочиваємо вигідно на кріслі, то той бідний чоловічиско мусить з чемности для нас натерпіти ся декольних мук. Так само нема й ванни, в котрій Махнов міг би купати ся.

Але Махнов крім незвичайної величи сполучає в собі ще й незвичайну силу, що дуже рідко буває у велитів. Коли мав 13 літ, підносив, кажуть, 30 пудів. Се значило би на нашу вагу 12 сотнарів, що очевидно для реклями в десятеро переборщено; може хиба бути, що підносив 3 пуди, що значило би на нашу вагу сотнар і двайцять фунтів. Ще тепер, кажуть, може витягненими перед себе руками піднести 250 фунтів, що остаточно й могло би бути в виду того, що він сам важить 360 фунтів.

Тут би ще згадати, що велити грали колись і в історії якусь ролю. В біблії згадує ся про велита Ґоліята, Филистиянина, котрого убив малий Давид. Се тепер нікого не подивує, коли знає ся природу велитів. Римский писатель Пліній згадує про якогось велита Араба, іменем Ґаббар. Та й римский цісар Максимін (що напував від 235 до 238 р.), з роду Тракієць, був велитом, котрий мав 2 м. 42 цм. висоти. Цісар Кароль Великий був на 2 м. 17 цм. високий. Пруский король Фридрих Вільгельм I. мав велику пристрасть до велитів. Він робив собі з них ґвардию і брав їх силоміць або підступом, де лиш дало ся. За одного з таких велитів-ґвардистів, котрий був високий на 8 стіп $6^1/_2$ цаля (2 м. 61 цм.), заплатив він 12.000 талярів. В берлиньскім музею знаходять ся ще й нині кістяки двох таких велитів, з котрих один високий на 2 м. 2 цм., а другий на 2 м. 16 цм. Таким ґвардистам по вислуженю вільно було отвирати шинки, а потомки їх мають бути ще й нині в Почдамі.

Карлики.

Під карликами розуміємо дорослих людий, котрих висота в противности до велитів виносить мало що понад метер, а котрі виродижують ся з родичів звичайного росту, бо як звістно, жиє ще в глубині Африки племя людий малого росту, похожих зовсім на карликів. Як причиною росту велитів єсть вибуялість, так на відворот у карликів єсть застоя в рості; що однак спричиняє безпосередно чи то вибуялість чи застою в рості, того не знаємо. Розріжняємо два типи карликів: 1) справдешні карлики, т. є. такі, котрі родять ся дуже маленькими і ростуть опісля дуже слабо, але правильно а у котрих внаслідок того єсть правильна будова тіла; — 2) непразильно збудовані карлики, котрі родять ся дітьми звичайної величини а у котрих опісля настає застоя в рості і то так, що понайбільшій части лишають ся ноги дуже короткі, підчас коли кадовб розрастє ся; колиже кадовб лишає ся короткий, то розрастає ся більше на боки і того рода карлики роблять ся горбаті на плечах або грудех.

(Дальше буде).

рано. Поворот 31 мая н. ст. вечером. Близші відомости подасть при замовленю білетів монастир.

— Росийскі розбишаки в Галичині. З Кракова доносять нині про таку подію: До помешканя пп. Марушкевичів, осіб вже старших, при ул. Кроводерскій прийшло дня 9 с. м. о 11 год. перед полуднем 2 молодих людий, а представившись за післанників боєвої фракциї социялістичної партиї у Варшаві, зажадали 120 К на цілі партиї. П. Марушкевич перепуджений заявив, що порадить ся насамперед свого знакомого. На то загрозили они єму револьверами і зажадали безпроволочної виплати. П. Марушкевич попросив їх, щоби прийшли по гроші о 3 год. по полудни і дійстно в тій порі дав їм гроші. Яко поквітоване лишили они єму малу карточку з печаткою і написию „Боєва фракция социялістичної партиї", а на середині печатки видніє ся бравнінґ і трупяча голова.

Поліция вислідила і арештувала одного з розбишаків. Він називає ся Анастазий Сераґовский, має літ 23 і єсть челядником тапіцерским, родом з Варшави. Він дезертирував з баталіону піонірів в Одесі а в Кракові мешкав від півтора року. Спільник его називає ся Генрих Пепржак, має літ 19, єсть кельнером і втік до Варшави.

— Дрібні вісти. Трийцять сімох послів до Думи мають поставити сими днями внесене, щоби в місцевостях з українським населенем вже з початком слідуючого року шкільного відбували ся виклади по народних школах в українській мові. — Проф. Грушевский по півторамісячнім побуті в Італії вернув ся сими днями до Львова. — Др. медиц. Гр. Гарматій осідає з днем 15 с. м. в Теребовли. — Маґістрат міста Львова ухвалив на оногдашнім засіданю утворити в будинку при ул. Зборовских, де доси містила ся касарня кавалерії, філію заведеня для невилічимих. Будинок буде наперед відреставрований коштом 50.000 кор. — Княг. Елеонора Любомирска згубила в суботу вечером в дорозі з двірця зелізн. до Оссолінеум золоту брошу, вартости 800 К. — П. Анна П., жінка властителя книгарні загубила вчера в полудие в дорозі з катедри на ул. Академічну золотий перстінь, висаджений 10 брилянтами і перлою величини гороха вартости 250 кор. — Зі стриху реальности ч. 8 при ул. Обертиньскої вкрали невислїджені доси злодії значну скількість біля, футра і зимові одіня вартости 1000 кор. на шкоду дра К. Берке, комісаря дирекциї домен і лісів. — П. Тоселлі, бувша саска королева, сестра Леопольда Вольфлінґа а донька помершого недавно вел. кн. Тосканьского, котра втекла була з Французом Жіроном а опісля прибравши імя ґрафині Монтіньозо, віддала ся перед сім і пів місяцями за італіяньского музика Тоселлї, привела вчера на сьвіт сина. — Пропала 6 літна дівчинка Іда Фрідман, лишена під дозором служниці в міскім городі. Добра служниця, нема що казати!

— Самоубийства. В ночи з суботи на неділю повісив ся в своїм власнім склепі, при площи Краківскій під ч. 5, купець Генрих Ґельбер, літ 26. Самоубийник вечером замкнув ся в склепі а в ночи відобрав собі житє. Причиною самоубийства були довги. Ґельбер перед трома місяцями оженив ся і коштом 16.000 К отворив собі склеп, котрий однак внаслідок всіляких неудач вже сего місяця мав бути зліцитований. Ґельбер так тим загриз ся, що відобрав собі житє. — М. Винницкий, дозорець дому при ул. Боїмів ч. 5, не могучи мимо всяких старань знайти собі зарібку, взяв то собі так до серця, що постановив собі житє відобрати і в тій цїли випив значну скількість квасу карболевого. Поготівля ратункова виполокала єму жолудок і відставила до шпиталю. — Стефан Волошак, 17-літний приватист школи реальної, котрий перед кількома днями — як то ми доносили — відобрав собі житє в будинку польского Тов. музичного, зробив то „з розпуки за музикою". Родина погибшого знайшла межи его музичними приборами карточку, на котрій самоубийник написав чорнилом слова: „З розпуки за музикою".

— Авантура з волками. Оногди вечером за жовківскою рогачкою посварили ся з собою фірер з 30 п. п. і рядовий з 15 п. п. та зачали бити ся. Коли надійшла патруля войскова, фірер кинув баґнет і втік а рядового арештовано. В дорозі до арешту на ул. Жовківскій зробило ся збіговиско а товпа хотячи відбити арештованого, почала на патрулю кидати камінем. Тоді патруля стрілила. Вояки стрілили у воздух і не зранили нікого а успіх був такий, що товпа розбігла ся, але одного вояка зранено каменем, котрим хтось кинув з поміж товпи.

— Убийниця з Ляпорт. Послідні депеші з Ню-Йорку доносять, що на хуторі пані Ґінес коло Ляпорт відкопано доси 21 трупів а в пивниці спаленого дому знайдено богато годинників, що дало можність розпізнати деякі жертви убийниці. Убийниця має літ 48 і походить з Дронтгайму в Норвеґії. Поліция єсть сильно переконана, що знайдений в спаленім домі жіночий труп без голови то не Ґінесова лиш якась инша підставлена женщина, котру Ґінесова убила разом зі своїми дітьми, щоби в той спосіб відвернути увагу від себе. Загально припускають, що Ґінесова стояла в звязи з якимись людьми, котрі в добре запакованих скринях присилали її трупи до похороненя а она відтак сама одна заносила їх в ночи до пивниці, там чвертувала, зашивала поодинокі части в грубе полотно і закопувала на обійстю. З другої же сторони суть докази, що она тих мужчин, котрих звабила до себе, заводила на ніч до комнати з закратованим вікном і там їх мабуть в снї хльороформувала а відтак вже зовсім легко убивала, чвертувала і закопувала. Чи арештований Лямфер, що служив у Ґінесової, був єї помічником в убийствах і чи то він підпалив хату, сего ще не можна було вислідити. Поліция не може нічо з него видобути. Крім Лямфера арештовано ще й якусь панну Бесіє Воллес, хорошу доньку сусідного фармера, котра мала Ґінесовій помагати в прибзлюваню богатих мужчин. По відкопаних трупах здогадують ся, що убийства діяли ся вже від початку 1906 р.

Телеграми.

Відень 12 мая. В дебаті над пильним внесенем ґр. Кольоврата, пос. Фрайндліх (соц. демокр.) закинув правительству, що в першім році єствованя народного парляменту не зробило нічого для народу. Теперішне пильне внесене доказує, що правительствені партиї уважають підвисшене континґенту рекрутів за річ найважнійшу. Нарід бажає инших предложень, іменно закона о народностях в першім ряді обезпеченя на старість і на случай нездібности до праці. Социяльні демократи з ріжних причин мусять голосувати против пильности і мерітум внесеня.

Відень 12 мая. На початку нинїшного засіданя палати послів президент міністрів бар. Бек представив ново іменованого міністра земляка німецкого Прадего. По відчитаню внесень і інтерпеляций палата приступила до розправи над пильностию внесеня ґр. Кольоврата о підвисшеню контингенту рекрута краєвої оборони.

Відень 12 мая. Социяльні демократи поставили інтерпеляцию в справі застановленя викладів проф. Вармунда. Они запитують, що думає правительство зробити, щоби охоронити автономію університетів і свободу науки від погроз і інтриґ клерикальних партий.

Льондон 12 мая. Палата послів ухвалила в другім читаню закон о основаню двох нових університетів в Ірляндиї.

Київ 12 мая. Викрито тут ряд провин, яких допускав ся начальник відділу слідчого Асланов і один з его аґентів.

Шанґай 12 мая. З Мукдену доносять, що має послїдувати затягнене анґлїйскої позички в сумі 20 мілїонів таелів в цїли реорґанїзациї хіньскої адміністрациї в Манджуриї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43 11·00*.
„ Стрия, Тухлі (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40 **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*. 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).